

Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΙΣΑ ΝΕΑΝΙΣ.

Quando le sere al placido chiaror
di un ciel stellato.
Meco figea nel ethere lo sguardo i-
namorato.
E questa mano a stringermi nella sua
man sentia.
A l mi tradia l
(Luisa Miller)

Εἰς τὸ γελοῖον παρελθὼν τῶν νεαρῶν μου χρόνων
Ἦτένισα μὲ ἑκαστὴν, καὶ εἶδαν μετ' ἀγῶνων
Ὅποσον εἶμ' ἀλλοία!
Τοῦ ἔχρος μ' ἀναπολῶ τὴν πρώτην ἀμβροσίαν
Καὶ εἰς τοῦ χρόνου τὸν βωμὸν προσφέρω ὡς θυσίαν
Ἐν δάκρῳ ἢ ἀθλίᾳ.

Ἐντὸς χειμᾶρρου διαρκoῦς τῶν ἀναμνήσεών μου,
Ἐν μέσ' ἀπείρων γλυκερῶν ἀναπολήσεών μου,
Ποῦ τρέχω, ποῦ βαδίζω;
Εἰς μέλλον, φεῦ! ἀόριστον σκληρῶς μεμονομένη,
Ἐπὶ θυέλλῃς ναυαγὸς εἰς βράχους ἐρριμένη,
Τί πλέον, τί ἐλπίζω;

Ἐμπρὸς μου ἄδυτος πυθμὴν ὠκεανοῦ ἀγρίου,
Ἐκεῖ ἀφόρητος τροφή, τὰ δάκρυα τοῦ βίου,
Ποῖον νὰ προτιμήσω;
Ποῦ τέλος καταφύγιον, ποῦ πλέον ἡσυχίαν;
Τῶν θλίψεών μου ἄνεσιν, Θεέ, παρηγορίαν
Ποῦ, οἶμοι! θ' ἀπαντήσω;

Ὡς ῥόδον ἦμην ἀνθηρὰ τὸν πλάνον ὅτε εἶδον,
Ἐξ ἔτη τραγικώτατα, ματαίων πλὴν ἐλπίδων
Μ' ἐμάρανεν ταχαίως,
Καὶ φύλλον ἦδ' ἀπόξηρον χειμερινὸν κλονοῦμαι
Εἰς ὄλεθρον ὀλοτελὴ ἢ δυστυχὴς φοβοῦμαι
Μὴ εὐρεθῶ τυχαίως.

Ναὶ ἐνθυμοῦμαι ζωηρῶς τὰς πλάνους τ' ὑποσχέσεις
Πῶς, οἶμοι! πόσον ὁ σκληρὸς εἰς τὰς μεταξὺ μας σχέσεις
Ἀχάριστος ἐφάνη!
Ὁ ἔρως τοῦ ἦν δόλιος, οἱ ὅρκοι τοῦ οἱ τόσοι,
Αἱ καταρρέουσαι συχνὰ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ δρόσοι
Μεγάλη ἦσαν πλάνη!

Εἰς ἄλλους τόπους συμφορά! τὸ βῆμα τῶρα φέρει!
Εἰς ἄλλην ὁ ἐπίβουλος δακτύλιον προσφέρει!
Ἐγὼ δὲ μόνη μένω,

Θεέ, ἀπαρηγόρητος! τὸ ἐνεστὶς τὸ κρῖον
Συχνάκις καταβρέχουσα μὲ ποταμοὺς δακρύων,
Τὸν θάνατον προσμένω!

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ.

ΠΑΡΗΛΘΕΝ ΩΣ ΣΚΙΑ!

To-die to sleep-no more
(Shakspare)

Ὀχρὰ ἐπὶ τῆς κλίνης τις χθὲς ἔκειτο εἰσέτι,
Χθὲς! ὅτε μόλις ἤρχισε τὴν πόδα της νὰ θέτῃ
Εἰς τὴν οὐδὸν τοῦ βίου καὶ νὰ συναΐξῃ ἀνθὴ!..
Ὡς ῥόδον εἰς τὸν κάλυκα διήνοιγε χθὲς ἔτι
Ἀλλὰ εἰς σκώληξ τ' ἀνθρᾶ καὶ νεκρά της ἔτη
Προώρως ἐλυμανθῇ!

Τὸ χθὲς ὥχρον της μέτωπον τοῦ ῥόδου εἶχε χρῶμα,
Πυρὸς ἀκτίνες ἐρρίπτε τὸ σῆσαν ἤδη ὄμμα,
Καὶ ἡ μορφή ἐκείνης, ἦτο μορφή ἀγγέλλου.
Μὲ βλέμμα καθεὶς ἐκπληκτον ἐκείνην ἐθεώρει,
Κ' ἐπ' οὐρανοῦ ἐνόμιζεν ὅτι ἐκεῖν' ἡ κόρη
Τὸν ἦγεν ἀνεφύλου.

Τὸ χθὲς παρῆλθεν τάχιστα, μ' αὐτὸ ἡ καλλονὴ της
Κ' ἡ τόσον ἐναρμόνιος ἀγγελικὴ φωνή της,
Τὸ θεῖον της μειδίαμα, ἡ ῥοδινὴ χροιά,
Κ' ἡ χθεσινὴ ὠχρότης της ἥτις μᾶς συνεκίλει,
Παρῆλθον οἶμοι! μετ' αὐτῶν παρῆλθεν καὶ ἐκείνη,
Παρῆλθεν ὡς σκιά!

Α. Ι. Σ. (Σάμιος.)

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

ΦΥΛΑ. Α'. Σελ. 11 Στίχ. 30 ἀντὶ ὠραίων ἀνάγν. διακρίβρεον

ΦΥΛΑ. Β'. Σελ. 13 Στίχ. 4 ἀντὶ Κάρουλος ὁ Δ'. βασιλεὺς τῆς Γαλ-
λίας ἀποθανὼν ἔτεκνος, ἀνάγν. Ἀποθανόντος τοῦ Καρόλου Δ'. βασι-
λέως τῆς Γαλλίας ἀπέκνου,